

Kohlbrügge staat in een van zijn preken stil bij Johannes 16b en 17: 'En zij namen Jezus, en leidden Hem weg. En Hij, dragende Zijn kruis, ging uit naar de plaats genaamd Hoofdschedelplaats, welke in het Hebreeuws genaamd wordt Golgotha.' Boven deze preek staat: 'De Heiland, dragende Zijn kruis.' De preek eindigt met een markant fragment over een schedel. Het is de reden waarom deze preek ook wel 'de schedelpreek' wordt genoemd.

'Daarom, wanneer ik sterf, – ik sterf echter niet meer, – en iemand vindt mijn schedel, zo verkondige hem deze schedel nog: ik heb geen ogen, nochtans zie ik Hem; ik heb geen hersenen, geen verstand, nochtans omvat ik Hem; ik heb geen lippen, nochtans kus ik Hem; ik heb geen tong, nochtans zing ik Hem lof met u allen, die Zijn Naam aanroept. Ik ben een harde schedel, nochtans ben ik zeer week gemaakt en gesmolten in Zijn liefde; ik lig hier buiten op het kerkhof, nochtans ben ik in het Paradijs! Al het lijden is vergeten! Dat heeft Zijn grote liefde teweeggebracht, toen Hij voor ons Zijn kruis droeg en uitging naar Golgotha.'

Verschillende malen is deze passage geciteerd. Het is ds. W.A. Hoek (1885-1975) geweest die dit fragment uit deze 'schedelpreek' in berijmd en metrisch Nederlands heeft vertolkt. Deze predikant is een bekende uit de kring van 'vrienden van Kohlbrugge'. Hij heeft destijds diverse bijdragen geleverd voor het 'Kerkblaadje'. Verder is hij de schrijver van het boekje 'H.F. Kohlbrügge, de onheilige heilige'. Twee keer staat in deze publicatie dit onderstaande gedicht te lezen onder de titel 'Levenslied'. De vertolking van ds. Hoek is als volgt:

*Wanneer ik eens gestorven ben,
– maar ik zal nimmer sterven –
en iemand vindt mijn schedel dan,
die alle licht moet derven;*

*dan predike die schedel nog:
ik zie Hem zonder ogen,
ik mis verstand, toch grijp ik Hem,
zal eeuwig Hem verhogen.*

*Ik heb geen lippen en geen tong,
maar kus Hem, mag Hem loven*

*met de belijders van Zijn Naam
op aarde en hierboven.*

*Ik, hard en dood, ben wonderbaar
versmolten in Zijn liefde,
want Hij ging uit naar Golgotha,
waar 't zwaarste leed Hem greefde.*

*Ik ben hier ver van 't Paradijs,
op sombere dodenakker,
toch leef ik 't volle leven nu;
Zijn liefde riep mij wakker.*

*Ik ben een dorre schedel slechts,
maar alles trilt van 't leven,
dat Zijne liefde wonderbaar,
mij, arme, wilde geven.*

*En alle leed is nu voorbij,
omdat Hij, wreed geslagen,
de vloek van zonde en van dood
voor mij heeft weggedragen.*

Lezen we Romeinen 8:11: 'En indien de Geest Desgenen Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont', dan wordt het waar dat de schedel, die met het lichaam op het kerkhof ligt begraven, eenmaal verenigd zal worden met de ziel om opgewekt te worden tot 'een nieuw geestelijk lichaam in onverderfeljkheid, in heerlijkheid en in kracht', 1 Kor. 15:42, 43.